

Неканенъ гостъ.

(Народна смѣшка).

Край селото на зелена морава, край гжста дж-брава единъ хитрецъ дѣдо пасѣлъ овце стадо. Оттамъ той съгледалъ, че баба Елка -- Другоселка меси житенъ хлѣбъ. Нему се тѣй много дояло бѣла питка, че устата му съ плюмки се напълнили.

И рѣшилъ дѣдо да отиде вкжщи да се надлгватъ съ бабата, та който надхитри, той питата да изяде. Облѣкалъ си дѣдо кожуха наопаки, разрошилъ си брадата, па се прѣсторилъ на далеченъ пжтникъ и отишелъ.

— Добъръ день бабо! — рекълъ той.

— Далъ ти Богъ добро, дѣдо. Кждѣ така бродишь?

— Пжтувамъ отдалечъ. Хлѣба си отдавна свършихъ и едвамъ се прѣвивамъ отъ гладъ. Скитахъ тукъ-тамъ, на тая, на оная колиба искахъ хлѣбецъ, но нийдѣ не намѣрихъ. Видѣхъ тукъ вашата кжща и си рекохъ да поискамъ и отъ васъ, па тогава ще се оправя изъ пжтя.

Бабата се видѣла въ чудо. Тя не е очаквала гости да посрѣща. А този „вампиръ“ отдѣ се зѣ? И почнала да хитрува, какъ-какъ да разпжди неканения гостъ.

Взела да туря хлѣба въ огъня и си дума:

— Печъ питка до заранъ! Сѣтилъ се старецътъ, какво бабата му дохвърля и тихичко отговаря:

— Гостъ седи и до други день.

— Ама питата е ржжена.

— За мене е държана.

— Ама ще е прѣпечена.

— За мене е наречена.

— Ама не си хващалъ сърпъ.

— Защото съмъ дъртъ.